

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/2/2019
Identifikačné číslo spisu:	5417201755
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5417201755.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávneného Mesto Dolný Kubín, IČO: 00 314 463, zastúpeného ALTER IURIS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Tolstého 9, IČO: 36 708 771, proti povinnému M. O., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v V. C., Q. A. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Aleja Slobody 1890/50, o vymoženie 43.293,92 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 6Er/194/2017, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2018 sp. zn. 10CoE/4/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinný je povinný zaplatiť oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté Okresným súdom Dolný Kubín samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „exekučný súd“) uznesením z 29. septembra 2017 sp. zn. 6Er/194/2017 zamietol sťažnosť povinného proti uzneseniu exekučného súdu zo 6. júla 2017 sp. zn. 6Er/194/2017, zamietol návrh povinného z 18. mája 2017 na zastavenie exekúcie a napokon zamietol aj námietky povinného voči osobe súdneho exekútora.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením odmietol odvolanie povinného proti výroku vyššie uvedeného uznesenia exekučného súdu o zamietnutí sťažnosti povinného proti uzneseniu exekučného súdu zo 6. júla 2017 sp. zn. 6Er/194/2017 a proti zamietnutí námietok voči osobe súdneho exekútora. Vo výroku o zamietnutí návrhu povinného z 18. mája 2017 na zastavenie exekúcie vyššie uvedené rozhodnutie exekučného súdu potvrdil. Zároveň rozhodol, že oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku a vo výroku o trovách konania napadol povinný dovolaním z 26. februára 2019, ktoré bolo exekučnému súdu doručené 1. marca 2019. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. e) a f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový

poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ako aj § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu povinného uviedol, že sa s ním v celom rozsahu nestotožňuje a považuje ho za neprípustné. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom, sa následne zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodnom ustanovení vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané a dovolacie konanie začaté už za účinnosti novej právnej úpravy. Na toto dovolacie konanie, z hľadiska prípustnosti dovolania, bolo potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá vylúčila prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Dovolanie podané povinným proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, je preto bez ďalšieho neprípustné.

10. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie povinného podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že oprávnenému úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti povinnému zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne Okresný súd Dolný Kubín samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.